

Sygn. akt XVII AmA 1/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XVII Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Spółki Akcyjnej w upadłości układowej z siedzibą w G.

z udziałem interwenienta ubocznego- nadzorcy sądowego G. M.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

na skutek odwołania od Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia

30 października 2014 r. nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w upadłości układowej z siedzibą w G. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmA 1/15

UZASADNIENIE

Prezes Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 30 października 2014 r., Nr (...) po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów:

I. na podstawie art. 27 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej z siedzibą w G., polegającą na stosowaniu w dokumencie „Warunki reklamacji”, który dołączony jest do sprzedawanego obuwia, postanowienia o treści:

„Reklamacja nie zostanie uwzględniona na: (...)

4. Uszkodzenie elementów ozdobnych (klamer, guzików, cekinów, kokardek, kamyków itp.)”,

które to działanie może wprowadzać konsumentów w błąd co do przysługujących im uprawnień na podstawie art. 8 w zw. z art. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej i zmianie kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) w zakresie możliwości dochodzenia roszczeń z tytułu niezgodności towaru z umową i obowiązków przedsiębiorcy związanych z doprowadzeniem towaru do stanu zgodności z umową, a co za tym

idzie wyczerpuje znamiona nieuczciwej praktyki rynkowej zdefiniowanej w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 3 i 4 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. Nr 171, poz. 1206), co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 4 lipca 2014 r.;

II. na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy nałożył na (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej z siedzibą w G. karę pieniężną w wysokości 23.291 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych), płatną do budżetu państwa z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) w zakresie opisanym w punkcie I sentencji niniejszej decyzji;

III. na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) w zw. z art. 80 tej ustawy oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy, a także na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.) w zw. z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów obciążył (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej z siedzibą w G. kosztami postępowania opisanego w punkcie I sentencji niniejszej decyzji w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w kwocie 32,30 zł (słownie: trzydzieści dwa złote 30/100) i zobowiązał (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej z siedzibą w G. do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Postępowanie administracyjne prowadzone było na skutek zawiadomienia złożonego przez Rzecznika Konsumentów w L. dotyczącym sposobu rozpatrywania reklamacji oraz informacji przekazywanym konsumentom na ulotkach dołączanych do sprzedawanego obuwia.

W uzasadnieniu decyzji Prezes UOKiK wskazał m.in., iż kwestionowane postanowienie wprowadzało konsumentów w błąd co do rzeczywistych uprawnień przyznanych im przez ustawę, a także obowiązków przedsiębiorcy związanych z oferowanym produktem, co mogło mieć wpływ na podjęte przez konsumenta decyzje dotyczące umowy w sytuacji, gdy uszkodzeniu uległy elementy ozdobne w okresie trwania odpowiedzialności sprzedawcy. Działanie Spółki wynikające z umieszczenia omawianej klauzuli w Warunkach reklamacji miały zatem wpływ na przeciętnego konsumenta w zakresie możliwości podjęcia decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął, a przez to stanowić nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 3 i 4 u.p.n.p.r. Dodał również, iż zakwestionowane w przedmiotowej decyzji zachowanie Spółki, polegające na stosowaniu w broszurach dołączanych do obuwia wprowadzającej w błąd informacji, która jest niezgodna z powszechnie obowiązującym prawem, godzą w zbiorowe interesy konsumentów. Stroną umowy zawieranej przez ww. przedsiębiorcę są zarówno wszyscy aktualni, jak i wszyscy przyszli potencjalni klienci zamierzający zakupić obuwie sklepie stacjonarnym Spółki, którzy wraz z towarem mogli otrzymać ulotkę z wprowadzającym w błąd zapisem. W rozpatrywanym stanie faktycznym zachowanie Spółki nie dotyczy, jak wskazał, interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz wpływa niekorzystnie na interesy potencjalnie nieokreślonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy obecnych i przyszłych kontrahentów przedsiębiorcy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej z siedzibą w G. zaskarżając ją w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez jego zastosowanie i w konsekwencji przyjęcie, iż kwestionowany zapis godzi w zbiorowe interesy konsumentów,

2. naruszenie art. 27 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 r. w zw. z art. 105 w/w ustawy poprzez jego nie zastosowanie w konsekwencji przyjęcia, iż skarżąca Spółka stosowała kwestionowany zapis po dacie 8 marca 2012 r.;

3. przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, iż w okresie po dniu 8 marca 2012 r. skarżąca Spółka stosowała w dokumencie „Warunki reklamacji” zapis o kwestionowanej treści, podczas gdy jak wynika z załączonych dokumentów, w szczególności faktury VAT nr (...) z dnia 8 marca 2012 r., wynika, iż skarżąca Spółka w tej dacie uzyskała ulotki nie zawierające kwestionowanego zapisu,

4. naruszenie art. 84 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 227 Kodeksu postępowania cywilnego poprzez nie przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. O. na okoliczność ustalenia zaprzestania wykorzystywania zapisów ograniczających możliwość wnoszenia reklamacji poprzez informowanie klientów o niemożności wszczęcia procedury reklamacyjnej w wypadku zaistnienia uszkodzeń elementów zdobnych obuwia (klamer, guzików, cekinów, kokardek, kamyków itp.).

Wobec powyższych zarzutów odwołujący wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie
2. zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uznanie, iż zakwestionowana praktyka, polegająca na stosowaniu w dokumencie „Warunki reklamacji zapisu: „Reklamacja nie zostanie uwzględniona na: „(...) 4. Uszkodzenie elementów ozdobnych (klamer, guzików, cekinów, kokardek, kamyków) nie narusza zbiorowych interesów konsumentów, ewentualnie
3. uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania,
4. zasądzenie od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz skarżącej Spółki zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości 360,00 zł oraz zwrotu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

Odwołujący wniósł ponadto o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. O. na okoliczność ustalenia zaprzestania wykorzystywania zapisów ograniczających możliwość wnoszenia reklamacji poprzez informowanie klientów o niemożności wszczęcia procedury reklamacyjnej w wypadku zaistnienia uszkodzeń elementów zdobnych obuwia (klamer, guzików, cekinów, kokardek, kamyków itp.), w tym okresie, w którym skarżąca Spółka stosowała kwestionowane zapisy — wnoszę o przeprowadzenie dowodu z zeznań w/w świadka w drodze pomocy prawnej przed Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku Wydział IV Gospodarczy.

Dodatkowo, na podstawie art. 138 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze wnoszę o wezwanie do udziału w sprawie nadzorca sądowego skarżącej Spółki (...) (ul. (...), (...)-(...) S.).

W odpowiedzi na pozew Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o oddalenie odwołania, oddalenie wszystkich wniosków dowodowych zgłoszonych przez powoda oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd poinformował G. M. – powołaną w toku postępowania upadłościowego do reprezentowania upadłego, o toczącym się postępowaniu, w którym jest ona upoważniona do występowania w charakterze interwenienta ubocznego. Doręczono ww. odpis odwołania pouczając o możliwości wniesienia odpowiedzi na odwołanie w terminie 30 dni od daty doręczenia pisma. G. M. nie zgłosiła udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego. /**k. 24, k. 44, k. 49v, k. 48, k. 50**/

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowa spółka - (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej z siedzibą w G. jest wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego od dnia 29 grudnia 2010 r. pod numerem KRS (...), prowadzonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku, Wydział VIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Przedmiotem działalności Spółki jest m.in. sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. **/k. 5-8v akt adm./**

Spółka oferuje konsumentom obuwie we własnych sklepach, których w 2013 r. działało od 42 do 45. W dacie wydania decyzji D. posiadała 40 punktów sprzedaży. Przedsiębiorca jest właścicielem marek obuwia (...) i M. oraz wyłącznym dystrybutorem na Polskę obuwia Dr. M. oraz (...), których sprzedaż odbywa się za pośrednictwem sieci salonów oraz stron internetowych. **/k. 9, k. 60 akt adm./**

Do każdego obuwia dołączana jest ulotka (broszura), na której znajduje się instrukcja ze sposobem konserwacji produktu oraz „Warunki reklamacji”. Jeden z postanowień ww. warunków brzmiał następująco:

Reklamacja nie zostanie uwzględniona na: (...)

4. Uszkodzenie elementów ozdobnych (klamer, guzików, cekinów, kokardek, kamyków itp.). **/k. 9-11, k. 12, k. 28 akt adm./**

Broszura z ww. postanowieniem stosowana była w marcu 2014 roku.

Przedsiębiorca nie przedstawił zbliżonego okresu, od którego mogła być stosowana ulotka z powyższym zapisem. Tożsama treść stosowana była w dacie zakupu reklamowanego produktu, a zatem co najmniej w grudniu 2013 roku, z tym zastrzeżeniem, że postanowienie brzmiało: „Reklamacja nie zostanie uwzględniona na: (...) 4. Elementy ozdobne (klamry, guziki, cekiny, kokardki, kamyki) nie podlegają reklamacji”. **/k. 26-28 akt adm./**

W obu wersjach ulotki znajdowało się ponadto postanowienie o następującej treści:

„Reklamacji podlegają wady obuwia (jeśli nie jest naturalnie zużyte) na warunkach i terminach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej”. **/k. 12, k. 28, k. 48-49 akt adm./**

Przedsiębiorca poinformował, że od dłuższego okresu nie korzysta z dokumentu zawierającego ww. treść, nie przedstawił jednak żadnych dowodów wskazujących na dokładną datę zaprzestania stosowania ulotki z kwestionowanym postanowieniem, ani również nie przedstawił dowodów wskazujących na datę, w której wprowadzona została do obrotu broszura bez powyższego zapisu w „Warunkach reklamacji”. **/k. 32 akt adm./**

Na podstawie przedłożonego przez Spółkę oświadczenia podatkowego (CIT-8), że przedsiębiorca osiągnął w 2013 roku przychód w wysokości (...) zł. **/k. 34-37 akt adm./**

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane. Kwestią sporną w sprawie była data stosowania zapisu o kwestionowanej treści.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Decyzja Prezesa URE podlega zmianie poprzez uchylenie, jednakże nie z przyczyn wskazanych w odwołaniu.

Zgodnie z treścią art. 138 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn.: Dz.U. z 2012 r., poz. 1112) – obowiązujący w dacie wydawania przedmiotowej decyzji, jeżeli ustanowiono zarząd własny upadłego, nadzorca sądowy wstępuje z mocy prawa do postępowań sądowych i administracyjnych dotyczących masy upadłości prowadzonych na rzecz lub przeciwko upadłemu. Z kolei w myśl ust. 2 tego przepisu, w sprawach cywilnych nadzorca sądowy ma uprawnienia interwenienta ubocznego, do którego stosuje się odpowiednio przepisy o współuczestnictwie jednolitym.

Na wstępie należy zatem stwierdzić, że "postępowanie sądowe" w rozumieniu przepisów art. 138 ust. 1 i 2 PrUpN to nie tylko postępowanie przed sądem powszechnym, lecz także każdym innym organem o statusie sądu (zob. art. 175-184 Konstytucji RP). Sądy powszechne rozpoznają "sprawy cywilne", definiowane jako sprawy "ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również [...] z zakresu ubezpieczeń społecznych", oraz "inne sprawy, do których przepisy kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych" (art. 1 KPC). Zgodnie natomiast z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2000 r., SK 12/99, w zakresie pojęcia spraw cywilnych mieszczą się również roszczenia dotyczące zobowiązań pieniężnych, których źródło stanowi decyzja administracyjna.

Przepis powyższego przepisu wskazuje, że jeżeli ustanowiono zarząd własny upadłego, nadzorca sądowy wstępuje z mocy prawa do postępowań sądowych i administracyjnych dotyczących masy upadłości prowadzonych na rzecz lub przeciwko upadłemu. Oznacza to, że w przypadku ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu zarząd masą upadłości sprawuje co do zasady sam upadły, w myśl art. 156 ust. 3 ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze - tzw. zarząd własny upadłego. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu.

Zgodnie z art. 138 ust. 2 ww. przepisu, nadzorca sądowy w sprawach cywilnych ma uprawnienia interwenienta ubocznego, do którego stosuje się odpowiednio przepisy o współuczestnictwie jednolitym – art. 81 k.p.c., czyli tzw. Interwenienta samoistnego. Przepis ten nie rozstrzyga jednak kwestii, w jakim charakterze nadzorca sądowy wstępuje do postępowań administracyjnych, w których upadły jest stroną. W postępowaniu administracyjnym instytucja interwenienta ubocznego nie jest znana, choć w postępowaniu administracyjnym mogą występować na warunkach określonych w kodeksie postępowania administracyjnego osoby trzecie, które są uprawnione do dokonywania czynności procesowych, jako tzw. podmioty na prawach strony. Nadzorca sądowy, wstępując z mocy prawa – na podstawie art. 138 - Prawa upadłościowego i naprawczego - do postępowania administracyjnego, staje się wówczas podmiotem postępowania na prawach strony.

W myśl natomiast art. 156 w zw. z art. 180 ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze, ustanowiony zostaje nadzorca sądowy dla sprawowania nadzoru nad czynnościami upadłego oraz nad jego przedsiębiorstwem. W razie pozostawienia zarządu upadłemu, ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu nie powoduje utraty legitymacji procesowej upadłego w postępowaniach dotyczących masy upadłości. Ze względu jednak na istnienie nadzoru sprawowanego przez nadzorcę sądowego, który w toku postępowania upadłościowego jest uprawniony do reprezentowania upadłego - przewidziano jego wstąpienie do postępowania.

Przedmiotowa decyzja, w ocenie Sądu, została wydana w postępowaniu administracyjnym, w którym nie brał udziału nadzorca sądowy spółki (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej z siedzibą w G. – G. M., pomimo że tego wymaga przepis art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 233) – patrz: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 kwietnia 2015 r. VI ACa 35/15, LEX nr 1747541.

W przedmiotowej sprawie zaistniała sytuacja, że w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki doszło do pominięcia nadzorcy sądowego jako podmiotu na prawach strony. Nadzorcy Sądowemu oprócz tego, że nie brał udziału w czynnościach postępowania, nie została również doręczona decyzja, od której odwołanie złożył powód w niniejszej sprawie.

Ze złożonego w postępowaniu administracyjnym odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego powoda – spółki (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej z siedzibą w G. (k. 5-8v akt adm.) wynika informacja o prowadzeniu przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w dniu 9 listopada 2012 r., sygn. akt VI GU 182/12 upadłości z możliwością zawarcia układu oraz wyznaczeniu dla Spółki nadzorcy sądowego w osobie G. M. (k. 8 akt adm.). Organ regulacyjny wobec posiadania ww. informacji wszelką korespondencję kierował jedynie do spółki. Pozbawiono tym samym nadzorcę sądowego, będącego podmiotem na prawach strony, udziału w całym postępowaniu administracyjnym (brak wiedzy o wszczęciu postępowania, przeprowadzonych dowodach, możliwości zajęcia stanowiska w sprawie, zgłaszania wniosków dowodowych, ustosunkowania się do materiału dowodowego, a także brak wiedzy o wydanym rozstrzygnięciu organu regulacyjnego). Powyższej wadliwości nie można uzupełnić w toku

postępowania sądowego wywołanego wniesieniem odwołania przez powoda, które opierało się głównie na materiale dowodowym zgromadzonym w toku postępowania administracyjnego.

Zdaniem Sądu wobec jednoznacznego brzmienia art. 138 ust. 1 i 2 – Prawa upadłościowego i naprawczego rozstrzygnięcie wadliwość postępowania administracyjnego w powyższym zakresie musiała skutkować uchYLENIEM przedmiotowej decyzji.

Wskazać w tym miejscu należy, iż w postępowaniu cywilnym wyrok, jaki zapada, wywiera bezpośredni skutek w stosunkach między nadzorcą sądowym a jego przeciwnikiem. Skoro zatem, w drodze analogii, decyzja administracyjna wydana przez organ regulacyjny wywiera skutki prawne także w stosunku do nadzorca sądowego, to pozbawienie go udziału w postępowaniu administracyjnym jest zarazem rażącym naruszeniem prawa, o jakim mowa w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. W takiej sytuacji naruszenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów art. 138 ust. 1 ustawy – ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze skutkuje uchYLENIEM wydanej przez niego decyzji. Pomińnięcie w postępowaniu administracyjnym udziału nadzorca sądowego, mającego status podmiotu na prawach strony (obligatoryjny udział w postępowaniu zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze), skutkowało naruszeniem prawa albowiem strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu". Jakkolwiek powód nie podnosił w apelacji zarzutu pominięcia udziału nadzorca sądowego w postępowaniu administracyjnym, co stanowiło naruszenie art. 138 ust. 1 ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze, to obowiązkiem Sądu było dokonanie oceny skutków tego naruszenia prawa i dokonanie rozstrzygnięcia o treści jak w sentencji wyroku.

Wobec uchYLENIA decyzji w całości z przyczyn wyżej omówionych, bezprzedmiotowe stało się rozważanie pozostałych zarzutów apelacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 479^{31a} § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, w oparciu o treść art. 98 k.p.c.

SSO Bogdan Gierzyński